Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

29 януари 2013 година*

„Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Услуга за совалков превоз в Италия и в Европа — Отхвърляне на офертата на един оферент — Решение за възлагане на поръчката на друг оферент — Извъндоговорна отговорност — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Оферта на избрания оферент — Отказ на достъп — Изключение относно защитата на търговските интереси на трето лице“

По съединени дела T-339/10 и T-532/10

Cosepuri Soc. Coop. pA, установено в Болоня (Италия), за което се явява F. Fiorenza, avocat,

жалбоподател,

срещу

Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ), за който се явяват г-н D. Detken и г-жа S. Gabbi, в качеството на представители, подпомагани от J. Stuyck и A.-M. Vandromme, avocats,

ответник,

с предмет искане за отмяна във връзка с процедурата за възлагане на обществена поръчка CFT/EFSA/FIN/2010/01 относно услуга за совалков превоз в Италия и в Европа (ОВ 2010/S 51-074689) и искане за обезщетение (дело T-339/10), както и искане за отмяна на Решение на ЕОБХ от 15 септември 2010 г., с което се отказва да се предостави достъп на жалбоподателя до офертата на избрания оферент в рамките на въпросната обществена поръчка (дело T-532/10),

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: г-н N. J. Forwood, председател, г-н F. Dehousse (докладчик) и г-н J. Schwarcz, съдии,

секретар: г-жа S. Spyropoulos, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 8 май 2012 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: италиански.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 С обявление за обществена поръчка, публикувано в приложението към *Официален вестник на Европейския съюз* от 13 март 2010 г. (ОВО S 51), Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ) открива процедура за възлагане на обществена поръчка CFT/EFSA/FIN/2010/01 относно услуга за совалков превоз в Италия и в Европа (наричана по-нататък „обществената поръчка“).

2 Съгласно точка IV.2.1 от обществената поръчка последната трябва да се възложи на икономически най-изгодната оферта в зависимост от критериите, посочени в спецификацията, в поканата за представяне на оферти или за договаряне или в описателния документ. Спецификацията предвижда следните критерии за възлагането на поръчката: финансово предложение (50 точки) и техническо качество (50 точки). Поръчката трябва да се възложи на офертата, получила най-високата оценка в резултат на събирането на оценките относно финансовото предложение и техническото качество на офертата.

3 Крайният срок за получаване на офертите или заявленията за участие е определен на 19 април 2010 г. В определения срок са представени четири оферти, сред които и тази на жалбоподателя Cosepuri Soc. Coop. pA.

4 На 31 май 2010 г. комисията за оценяване на офертите (наричана по-нататък „комисията за оценяване“) предлага поръчката да се възложи на оферент, различен от жалбоподателя, получил общо 88,62 точки, разпределени по следния начин: 48,62 точки за финансовото предложение и 40 точки за техническото качество на офертата. Жалбоподателят е класиран на второ място с общо 87 точки, разпределени по следния начин: 50 точки за финансовото предложение и 37 точки за техническото качество на офертата.

5 На 31 май 2010 г. ЕОБХ също решава да възложи обществената поръчка на предложения от комисията за оценяване оферент (наричан по-нататък „избраният оферент“) и изпраща писмо до жалбоподателя, с което го уведомява за решението да не избере офертата му в рамките на обществената поръчка. В изпратеното до жалбоподателя писмо ЕОБХ уточнява причините, поради които офертата на жалбоподателя не е избрана, предоставя сравнение между офертата на жалбоподателя и тази на избрания оферент и посочва името на последния.

6 На 11 юни 2010 г. жалбоподателят иска да му се предостави достъп до преписката относно процедурата за възлагане на обществената поръчка.

7 ЕОБХ отговаря на това искане с писмо, което не е датирано и е получено, според жалбоподателя, в сроковете, предвидени от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76). Като се позовава на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198, наричан по-нататък „Финансовият регламент“), ЕОБХ уточнява най-напред, че с писмо от 31 май 2010 г. (вж. точка 5 по-горе) е изложил на жалбоподателя причините за отхвърляне на офертата му, характеристиките и предимствата на офертата на избрания оферент, както и името на последния. От друга страна, като се позовава на Регламент № 1049/2001, ЕОБХ е изпратил до жалбоподателя препис на доклада за оценка и на договора, подписан с избрания оферент. За разлика от това ЕОБХ отказва да предостави достъп на жалбоподателя до офертата на избрания оферент, доколкото този достъп щял да накърни защитата на търговските му интереси. В това отношение ЕОБХ се позовава на член 4,

параграф 2 от Регламент № 1049/2001. От друга страна, ЕОБХ уточнява на жалбоподателя, че може да подаде до него потвърждение на заявлението в срок от петнадесет работни дни след получаване на това писмо.

8 На 3 август 2010 г. жалбоподателят уведомява ЕОБХ за намерението си да получи право на достъп до преписката относно възлагането на обществената поръчка, като определя дата и час за консултация във връзка с това.

9 На 9 август 2010 г. жалбоподателят уточнява, че заявлението му от 3 август 2010 г. има за цел ЕОБХ да преразгледа решението си да не му предостави достъп до въпросните документи. По-специално жалбоподателят оспорва отказа да му се предостави достъп до офертата на избрания оферент.

10 На 13 август 2010 г. ЕОБХ, от една страна, приема, че писмото на жалбоподателя от 9 август 2010 г. уточнява потвърдителния характер на заявлението му от 3 август 2010 г., а от друга страна, указва на жалбоподателя, че в съответствие с член 8, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 удължава срока за отговор на заявлението му с петнадесет работни дни.

11 На 15 септември 2010 г. ЕОБХ потвърждава на жалбоподателя, че отказва да му предостави достъп до офертите, подадени от оферентите в рамките на въпросната обществена поръчка. Във връзка с това ЕОБХ се позовава на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 и на член 100, параграф 2 от Финансовия регламент.

Производство и искания на страните

12 Жалбоподателят подава настоящите жалби в секретариата на Общия съд на 9 август (дело T-339/10) и на 13 ноември 2010 г. (дело T-532/10).

13 С определение на председателя на втори състав на Общия съд от 15 март 2012 г. в съответствие с член 50 от Процедурния правилник на Общия съд дела T-339/10 и T-532/10 са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

14 По доклад на съдията докладчик Общият съд (втори състав) решава да открие устната фаза на производството.

15 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 8 май 2012 г.

16 В хода на съдебното заседание Общият съд, предвид обстоятелствата в конкретния случай, събира на основание член 65 и член 67, параграф 3 от Процедурния правилник доказателства, чиято цел е да бъде предоставена икономическата оферта на избрания оферент. ЕОБХ незабавно представя това доказателство, като посочва в хода на съдебното заседание, че приема икономическата оферта да се предостави на жалбоподателя.

17 По дело T-339/10 жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени производството по възлагане на обществена поръчка, което предвижда оценяването на икономическите оферти да се извърши в хода на закрито заседание,

— да се отмени решението за възлагане на обществената поръчка на друг оферент, както и всеки последващ акт,

— да осъди ЕОБХ да заплати обезщетение за вреди,

— да осъди ЕОБХ да заплати съдебните разноски.

18 По дело T-339/10 ЕОБХ моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата за отмяна като недопустима, а при условията на евентуалност — като неоснователна,

— да отхвърли искането за обезщетение като недопустимо, а при условията на евентуалност — като неоснователно,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

19 По дело T-532/10 жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение на ЕОБХ от 15 септември 2010 г.,

— да разпореди на ЕОБХ да предостави поверителните документи,

— да осъди ЕОБХ да заплати съдебните разноски.

20 По дело T-532/10 ЕОБХ моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата за отмяна като недопустима, а при условията на евентуалност — като неоснователна,

— да отхвърли искането за предоставяне на документи,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

1. *По жалбата по дело T-339/10*

По исканията за отмяна

21 В подкрепа на исканията си за отмяна жалбоподателят изтъква три основания. Първото основание е изведено от нарушение на член 89 от Финансовия регламент и на принципите на добра администрация, прозрачност, публичност и право на достъп до документи. Второто основание е изведено от нарушение на член 100 от Финансовия регламент, на Регламент № 1049/2001, на задължението за мотивиране и на принципите на прозрачност и право на достъп до документи. Третото основание е изведено от нарушение на член 100 от Финансовия регламент, от нарушение на спецификацията и по същество от липса на мотиви.

22 В началото следва да се напомни по отношение на правото, приложимо към процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги, открити от институциите и органите на Европейския съюз, че тези процедури се уреждат от разпоредбите на част първа, дял V от Финансовия регламент, както и от разпоредбите на Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Финансовия регламент (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3, наричани по-нататък „Правилата за прилагане“) в редакцията им, приложима към фактите в настоящия случай.

По допустимостта на исканията за отмяна

23 Жалбоподателят уточнява, че оспорваните актове в рамките на настоящата жалба са следните: писмото на ЕОБХ от 31 май 2010 г. (вж. точка 5 по-горе), обществената поръчка, спецификацията, доклада на комисията за оценяване и договорът, сключен между ЕОБХ и избрания оферент.

24 В хода на съдебното заседание жалбоподателят посочва, че се отказва от искането си за отмяна на спецификацията и на доклада на комисията за оценяване, което е протоколирано.

25 От друга страна, в хода на съдебното заседание ЕОБХ уточнява, че се отказва от повдигнато в писмената му защита възражение за недопустимост срещу подадената от жалбоподателя жалба за отмяна, доколкото във втората част от исканията се има предвид решението за възлагане на обществената поръчка на друг оферент.

26 В останалата част и доколкото сред обжалваните актови жалбоподателят посочва договора, сключен между ЕОБХ и избрания оферент, е достатъчно да се констатира, че съответният акт произвежда и изчерпва цялото си действие в рамките на договорното отношение, което обвързва въпросните страни с договора, спрямо който жалбоподателят е трето лице. Не е представено нито едно доказателство, което би позволило да се приеме, че съответният акт произвежда задължителното си правно действие по такъв начин, че засяга интересите на жалбоподателя, изменяйки в значителна степен правното му положение. От това следва, че доколкото жалбата за отмяна на жалбоподателя има предвид договора, сключен между ЕОБХ и избрания оферент, тя е недопустима. Следва да се посочи също, че съгласно член 266 ДФЕС институцията, органът, службата или агенцията, чийто акт е бил отменен, е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнението на решението на Общия съд. При тези обстоятелства не може да се изключи, че при отмяна на решението за възлагане на обществената поръчка на друг оферент ЕОБХ може да бъде принуден да прекрати въпросния договор (вж. в този смисъл Определение на председателя на Общия съд от 31 януари 2005 г. по дело Capgemini Nederland/Комисия, T-447/04 R, Recueil, стр. II-257, точки 95—97).

27 От друга страна, доколкото сред обжалваните актове жалбоподателят посочва „обществената поръчка“, следва да се приеме, че това искане се бърка с втората част от исканията, целяща отмяната на решението за възлагане на обществената поръчка на друг оферент.

28 Накрая, доколкото в рамките на втората част от исканията жалбоподателят моли да се отмени решението за възлагане на обществената поръчка на друг оферент, „както и всеки последващ акт“, следва да се напомни, че по силата на член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към производството пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, исковата молба или жалбата трябва да посочва предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания. Това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да упражни съдебен контрол, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С оглед да се гарантират правната сигурност и доброто правораздаване, за да е допустим(а) искът или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 септември 1996 г. по дело Asia Motor France и др./Комисия, T-387/94, Recueil, стр. II-961, точки 106 и 107 и Решение на Общия съд от 14 декември 2005 г. Honeywell/Комисия, T-209/01, Recueil, стр. II-5527, точки 55 и 56 и цитираната съдебна практика). В конкретния случай, с изключение на договора, подписан между ЕОБХ и избрания оферент, заради който жалбата за отмяна трябва да се обяви за недопустима (вж. точка 26 по-горе), жалбоподателят не уточнява какви „акт[ове]“ се имат предвид във втората част от

исканията му и не развива доводи в подкрепа на жалбата си. Следователно втората част от исканията трябва да се отхвърли като недопустима, доколкото в нея се посочва „всеки последващ акт“ на решението за възлагане на обществената поръчка на друг оферент.

29 Предвид всички тези обстоятелства разглеждането на жалбата по дело T-339/10 следва да се ограничи до искането за отмяна на решението на ЕОБХ да отхвърли офертата на жалбоподателя и да възложи спорната обществена поръчка на друг оферент, чиято оферта е била счетена за по-добра.

По съществото на спора

– По първото основание, изведено от нарушение на член 89 от Финансовия регламент и на принципите на добра администрация, прозрачност, публичност и право на достъп до документи

30 Жалбоподателят критикува точка II.8 от спецификацията, според която процедурата по оценяване на икономическите оферти е поверителна. Той поддържа, че икономическата оферта не може да се счита за поверителни данни. Следователно ЕОБХ допуснал грешка, като не е разрешил на оферентите да участват в отварянето и в икономическото оценяване на офертите. Освен това ЕОБХ отнел всяка възможност за последващо проверяване, заличавайки от доклада за оценка ценовата оферта, представена от избрания оферент. Жалбоподателят уточнява, че не е имал правен интерес от оспорване на спецификацията, преди последната да има неблагоприятни последици за него.

31 ЕОБХ оспорва доводите на жалбоподателя.

32 На първо място, жалбоподателят оспорва факта, че точка II.8 от спецификацията предвижда, че процедурата по оценяване на офертите е поверителна. В това отношение следва да се посочи, че в рамките на настоящата жалба жалбоподателят може валидно да оспори инцидентно законосъобразността на спецификацията (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 21 май 2008 г. по дело Belfass/Съвет, T-495/04, Сборник, стр. II-781, точка 44). В хода на съдебното заседание жалбоподателят уточнява, че оспорва единствено факта, че не е могъл да участва в процедурата по оценяване на икономическите оферти. Той не поддържа, че е бил възпрепятстван да участва в отварянето на офертите.

33 Съгласно член 89, параграф 1 от Финансовия регламент всички обществени поръчки, финансирани изцяло или частично от бюджета, се съобразяват по-специално с принципа на прозрачност. В настоящия случай се налага констатацията, че точка II.8.2 от спецификацията, която предвижда, че процедурата по оценяване на офертите е тайна, отговаря на императивните правни норми, от една страна, да се защити поверителността на офертите, а от друга страна, да се избегнат по принцип контактите между възлагащия орган и оферентите (вж. по този въпрос член 99 от Финансовия регламент и член 148 от Правилата за прилагане). Принципът на прозрачност, посочен в член 89, параграф 1 от Финансовия регламент, на който се позовава жалбоподателят, трябва да се съчетае с императивните правни норми. При тези обстоятелства нищо не позволява да се приеме, че точка II.8 от спецификацията е опорочена от незаконосъобразност.

34 На второ място, жалбоподателят оспорва факта, че не е могъл да узнае цената, предложена от избрания оферент. По-специално жалбоподателят посочва, че ЕОБХ отнел всякаква възможност за последващо проверяване, заличавайки от доклада за оценка ценовата оферта, представена от избрания оферент. Във връзка с това и без да е необходимо в настоящия случай да се решава въпросът дали цената, предложена от избрания оферент, е част от обстоятелствата, които възлагащият орган е трябвало да съобщи на отстранените оференти, от обстоятелствата, станали ясни в хода на устните състезания, следва, че жалбоподателят е могъл да узнае

въпросната цена. Всъщност от точка 2.4 от доклада на комисията за оценяване следва, че жалбоподателят, както и избраният оферент, са предложили еднаква цена за точки 2—7 от финансовата оферта, получавайки най-високата оценка от 15 точки. По този начин цената, предложена от избрания оферент за точки 2—7 от финансовата оферта, става ясна от доклада на комисията за оценяване. От друга страна, що се отнася до точка 1 от финансовата оферта, в доклада на комисията за оценяване е посочена цената, предложена от жалбоподателя, както и получената оценка. Въпреки че цената, предложена от избрания оферент, не е изрично спомената, в доклада на комисията за оценяване е уточнена оценката, получена от него. Предвид тези обстоятелства е било възможно да се изчисли без затруднение предложената от избрания оферент цена за точка 1 от финансовата оферта, което ЕОБХ изтъква в рамките на второто основание. От друга страна, Общият съд имаше възможност да провери в рамките на събраните в хода на съдебното заседание доказателства (вж. точка 16 по-горе), че цената, посочена от ЕОБХ в писмената му защита, действително съответства на цената, предложена от избрания оферент. Като се вземат предвид всички тези обстоятелства, Общият съд смята, че дори ако ЕОБХ е допуснал грешка, като не е посочил изрично на жалбоподателя предложената от избрания оферент цена, тази грешка не се е отразила на законосъобразността на решението на ЕОБХ да отхвърли офертата на жалбоподателя и да възложи спорната обществена поръчка на друг оферент, чиято оферта е била счетена за по-добра, доколкото жалбоподателят е могъл да узнае въпросната цена. Ето защо доводите на жалбоподателя в това отношение следва да се отхвърлят.

35 На трето място, що се отнася до принципа на добра администрация, на който жалбоподателят се позовава, от съдебната практика следва, че сред гаранциите, предоставени от правовия ред на Съюза в административните производства, намира място по-специално принципът на добра администрация, с който е свързано задължението за компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни (вж. Решение на Общия съд от 15 септември 2011 г. по дело CMB и Christof/Комисия, T-407/07, непубликувано в Сборника, точка 182 и цитираната съдебна практика). В настоящия случай доводите, развити от жалбоподателя в първото му основание, с които основно се критикува фактът, че не е имал достъп до икономическата оферта на избрания оферент, не са от естество да докажат, че ЕОБХ не е разгледал внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни. При липса на по-подробни данни доводите на жалбоподателя в това отношение следва да се отхвърлят.

36 Накрая, доколкото с доводите си жалбоподателят изтъква нарушение на Регламент № 1049/2001, следва да се посочи, че към датата на подаване на жалбата за отмяна по дело T-339/10 заявлението за достъп до документи, подадено от жалбоподателя на основание на посочения регламент, не е било предмет на окончателен отговор от страна на ЕОБХ, както посочва самият жалбоподател в точка 10 от жалбата. Все пак отговорът на първоначалното заявление за достъп съставлява единствено първо вземане на становище, предоставящо възможността на заинтересованите лица да поканят съответната институция да преразгледа въпросното си становище. Следователно единствено мярката, приета от последната, която има характер на решение и замества изцяло предходното становище, може да породи правно действие, което да засегне интересите на жалбоподателите и следователно да бъде предмет на жалба за отмяна (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 6 юли 2006 г. по дело Franchet и Byk/Комисия, T-391/03 и T-70/04, Recueil, стр. II-2023, точка 48 и Решение на Общия съд от 9 септември 2009 г. по дело Brink's Security Luxembourg/Комисия, T-437/05, Сборник, стр. II-3233, точка 71). При тези обстоятелства в рамките на жалбата за отмяна по дело T-339/10 жалбоподателят не може да се позовава на нарушение на Регламент № 1049/2001.

37 Предвид всички тези обстоятелства първото основание следва да се отхвърли.

– По второто правно основание, изведено от нарушение на член 100 от Финансовия регламент, на Регламент № 1049/2001, на задължението за мотивиране и на принципите на прозрачност и на право на достъп до документи

38 Жалбоподателят критикува решението на ЕОБХ да отхвърли заявлението му за достъп до офертата на избрания оферент и на другите оференти (вж. точка 7 по-горе). Според жалбоподателя достъпът до техническите оферти на оферентите не засяга ничий търговски интерес. Липсата на достъп до тези документи не позволявала да се разбере докладът на комисията за оценяване. От друга страна, фактът, че ЕОБХ не е уточнил предложената от избрания оферент цена, съставлявал липса на мотиви. Общият съд вече приел, че предложената от избрания оферент цена съставлява една от характеристиките и едно от сравнителните предимства на избраната оферта.

39 ЕОБХ оспорва доводите на жалбоподателя.

40 В началото се налага констатацията, че макар в заглавието на второто си основание жалбоподателят да се позовава на принципа на прозрачност и на достъп до документи, развитите в жалбата доводи по-скоро имат за цел да установят липса на мотиви поради незапознаване с офертите на другите оференти, и по-специално с тази на избрания оферент.

41 По-специално в точка 26 от жалбата жалбоподателят посочва, че: „[О]тказът да се предостави достъп и фактът, че комисията за оценяване [… не му] е предала […] офертата, представена от предприятието, на което е възложена поръчката, прави процедурата незаконосъобразна, тъй като ограничените основания, посочени в доклада за оценка, не позволяват да се разберат съществените разлики между двете оферти и да се провери, че оценените положително от [комисията] за оценяване условия действително са налице“. От друга страна, в точка 27 от жалбата жалбоподателят уточнява, че „фактът, че не е посочена цената, предложена от [избрания оферент], има за резултат опорочаване на процедурата за възлагане на обществена поръчка поради липса на мотиви, тъй като за тази част не е предоставено посочването на броя точки, дадени на предприятието, на което е възложена поръчката“.

42 От член 100, параграф 2 от Финансовия регламент и от член 149 от Правилата за прилагане следва, че възложителят е изпълнил задължението си за мотивиране, ако на първо място направи необходимото, за да съобщи незабавно на отхвърления оферент за мотивите, поради които отхвърля офертата му, и впоследствие предостави на оферентите, които са подали допустима оферта и изрично поискат това, характеристиките и сравнителните предимства на избраната оферта, както и името на оферента, на когото е възложена поръчката, в срок от петнадесет календарни дни, считано от получаването на писменото заявление (Решение на Общия съд от 10 септември 2008 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, T-465/04, непубликувано в Сборника, точка 47 и Brink’s Security Luxembourg/Комисия, точка 36 по-горе, точка 160).

43 Този подход е в съответствие с целта на задължението за мотивиране, съдържащо се в член 296 ДФЕС, съгласно което следва по ясен и недвусмислен начин да се изложат съображенията на органа, който издава акта, така че да се даде възможност, от една страна, на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да предявят правата си, и от друга страна, на съда да упражни своя контрол (Решение по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, точка 42 по-горе, точка 48).

44 Освен това е необходимо да се напомни, че задължението за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите

или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения (вж. Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil,. стр. I-1719, точка 63 и цитираната съдебна практика).

45 В настоящия случай, на първо място, следва да се посочи, че ЕОБХ е запознал жалбоподателя с причините за отхвърляне на офертата му, с характеристиките и предимствата на избрания оферент, с името му, с препис на доклада за оценка и с препис на договора, подписан с избрания оферент (вж. точки 5 и 7 по-горе).

46 На второ място, по отношение на твърдяното обстоятелство, че без достъп до техническата оферта на оферента докладът на комисията за оценяване не е разбираем, същото следва да се отхвърли като неоснователно. Всъщност от доклада на комисията за оценяване става ясно, че тя е определила за всеки от подкритериите за техническа оценка на офертите причините, които обосновават предоставянето на оценките на съответните оференти. По-специално по отношение на първия подкритерий за техническа оценка, който е предмет на третото основание от настоящата жалба, докладът на комисията за оценяване дава достатъчно точни указания по отношение на качествата на представените оферти, и по-специално на офертата на избрания оферент. Освен това пред Общия съд жалбоподателят е могъл, въз основа на доклада на комисията за оценяване, да развие доводи относно, от една страна, сравнителните предимства на въпросните оферти, и от друга страна, относно офертата, представена от избрания оферент.

47 На трето място, по отношение на факта, че ЕОБХ не било съобщило представената от избрания оферент цена, дори да се предположи, че тази цена е част от характеристиките и сравнителните предимства на избраната оферта, която в настоящия случай възлагащият орган е бил длъжен да съобщи на основание член 100, параграф 2 от Финансовия регламент, във всеки случай от обстоятелствата, станали ясни в хода на устните състезания, следва, че жалбоподателят е могъл да узнае въпросната цена (вж. точка 34 по-горе).

48 Предвид тези обстоятелства Общият съд смята, че в настоящия случай ЕОБХ е изпълнил задължението си за мотивиране, произтичащо по-специално от член 100, параграф 2 от Финансовия регламент.

49 Във всеки случай и доколкото доводите на жалбоподателя, по-специално позоваването на принципа на прозрачност, могат да се тълкуват като целящи оспорването на самия отказ да се предостави достъп до техническите и икономически оферти на оферентите, следва да се напомни, че принципът на прозрачност, посочен в член 89, параграф 1 от Финансовия регламент, трябва да се съчетае със защитата на обществения интерес, на законните търговски интереси на обществените или частните предприятия и на лоялната конкуренция, което обосновава предвидената в член 100, параграф 2, втора алинея от Финансовия регламент възможност на отхвърления кандидат да не се оповестяват някои подробности, когато това е необходимо, за да се осигури спазването на тези изисквания (Решение на Общия съд от 10 декември 2009 г. по дело Antwerpse Bouwwerken/Комисия, T-195/08, Сборник, стр. II-4439, точка 84). В този смисъл член 100, параграф 2, първа алинея от Финансовия регламент не предвижда, при необходимост, съобщаването на характеристиките и сравнителните предимства на избраната оферта, както и на името на оферента, на когото се възлага обществената поръчка. Член 100, параграф 2, първа алинея от Финансовия регламент не предвижда запознаването с офертата на избрания оферент в нейната цялост (вж. в този смисъл Определение на Съда от 13 януари 2012 г. по дело Evropaïki Dynamiki/AEE, C-462/10 P, непубликувано в Сборника, точка 39 и цитираната съдебна практика). От друга страна, следва да се напомни, че в настоящия случай ЕОБХ е уведомил жалбоподателя за причините, поради което е отхвърлена офертата му, за характеристиките и предимствата на офертата на избрания оферент, за името му и го е запознал с препис на доклада за оценка и с препис на договора, подписан с избрания оферент. Предвид тези обстоятелства Общият съд смята, че ЕОБХ е изпълнил задължението си за прозрачност, посочено в член 89, параграф 1 от Финансовия регламент. Освен това по

отношение по-специално на икономическата оферта на избрания оферент следва да се напомни, че жалбоподателят е могъл да се запознае с офертата въз основа на представените от ЕОБХ документи (вж. точка 34 по-горе).

50 Накрая и доколкото доводите на жалбоподателя могат да се тълкуват като целящи да се изтъкне нарушение на Регламент № 1049/2001, същите следва да се отхвърлят поради същите мотиви като развитите в точка 36 по-горе.

51 Предвид всички тези обстоятелства второто основание следва да се отхвърли като неоснователно.

– По третото основание, изведено от нарушение на член 100 от Финансовия регламент, от нарушение на спецификацията и от липса на мотиви

52 Жалбоподателят критикува сравнителното оценяване, направено между неговата оферта и тази на избрания оферент по отношение на първия подкритерий за техническа оценка. По-специално жалбоподателят изтъква, че разполага със значителен брой моторни превозни средства в сравнение с избрания оферент, докато техническата оценка в това отношение е същата. От друга страна, комисията за оценяване неправилно приела, че жалбоподателят е предоставил малко информация относно, от една страна, ефективния надзор на въздушните полети, а от друга страна, относно гъвкавостта на услугата и добавената ѝ стойност за пътниците. Жалбоподателят критикува също и офертата на избрания оферент във връзка с италианската правна уредба, приложима към въпросните услуги. По-специално жалбоподателят смята, че ангажиментът на избрания оферент да паркира дадено моторно превозно средство постоянно в близост до паркинга на ЕОБХ е незаконен, доколкото, от една страна, паркирането на моторни превозни средства под наем може да се извършва единствено на разрешено за целта място, и от друга страна, гаранцията за постоянна наличност на дадено превозно средство противоречи на задължението да се отговори на търсенето на частните възложители. В това отношение жалбоподателят подчертава, че Общият съд е приел, че условията, предвидени в дадена обществена поръчка, не трябва да поощряват оферентите да нарушават националното законодателство. Накрая, комисията за оценяване пренебрегнала факта, че жалбоподателят разполага с партньорско споразумение, за да осигурява услуги в който и да е град, разположен на италианска територия. Следователно посочените обстоятелства в доклада на комисията за оценяване били опорочени от липсата на мотиви.

53 ЕОБХ оспорва доводите на жалбоподателя.

54 В началото следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика възлагащият орган разполага с широко право на преценка относно обстоятелствата, които следва да бъдат взети предвид с оглед на приемането на решение за възлагане на обществена поръчка въз основа на покана за представяне на оферти и контролът на Общия съд трябва да се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, както и дали фактите са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката или злоупотреба с власт (Решение на Общия съд от 27 септември 2002 г. по дело Tideland Signal/Комисия, T-211/02, Recueil, стр. II-3781, точка 33, Решение на Общия съд от 6 юли 2005 г. по дело TQ3 Travel Solutions Belgium/Комисия, T-148/04, Recueil, стр. II-2627, точка 47 и Решение на Общия съд от 20 май 2009 г. по дело VIP Car Solutions/Парламент, T-89/07, Сборник, стр. II-1403, точка 56).

55 В настоящия случай първият подкритерий за техническа оценка се отнася до начините за изпълнение на услугата от парк от приспособени моторни превозни средства, до наличността и гъвкавостта на услугата, както и до надзора на въздушните полети. Избраният оферент е получил оценка, която е по-висока със 7 точки (от 25) от тази на жалбоподателя.

56 По отношение на жалбоподателя комисията за оценяване е приела, че паркът от моторни превозни средства е много развит, с по-голям брой моторни превозни средства от необходимото и постоянна наличност. Комисията за оценяване е посочила също малкото предоставена информация относно ефективния надзор на въздушните полети, гъвкавостта на услугата и добавената стойност за пътниците (съдействие на пътниците при закъснение, изгубен багаж и отклонен полет).

57 По отношение на избрания оферент комисията за оценяване също е приела, че паркът от предложени моторни превозни средства е много развит, с по-голям брой моторни превозни средства от необходимото и постоянна наличност. От друга страна, комисията за оценяване е подчертала голямата гъвкавост и високата наличност на предложената услуга. По-специално комисията за оценяване е посочила съществуването на споразумение за асоцииране, за да се осигурят чакащи шофьори в други места, като Ломбардия (Италия) и Парма (Италия), постоянното наличие на кола в близост до паркинга на ЕОБХ, помощта в случай на загубен багаж, наличието на технически контакт за продължителна поддръжка на софтуера и ангажимента за продължителен и систематичен надзор на полетите.

58 На първо място, по отношение на оценката на парка от моторни превозни средства, безспорно е, че жалбоподателят и избраният оферент разполагат самостоятелно с по-голям брой моторни превозни средства от изискуемото в спецификацията. При тези обстоятелства фактът, че жалбоподателят при необходимост разполага с парк от моторни превозни средства, който е по-внушителен от този на избрания оферент, не може да има отражение върху сравнителното оценяване на офертите в това отношение.

59 На второ място, по отношение на факта, че комисията за оценяване неправилно е приела, че жалбоподателят е предоставил малко информация относно ефективния надзор на въздушните полети, следва да се посочи, че офертата на жалбоподателя, на която се позовава в писмената си защита, съдържа следното в подкрепа на доводите му:

„Cosepuri е снабдено с нов софтуер, който би могъл да се свърже със сайтовете на основните италиански летища, за да изтегли в реално време цялата информация относно заминаващите и пристигащи национални и международни полети. Благодарение на това нашите оператори от операционната централа ЕОБХ, ангажирани с разпределянето на услугите, могат да осъществяват надзор и да проверят разписанието на полет, пристигащ от и заминаващ за летищата, които са предмет на процедурата за възлагане на обществена поръчка. По този начин Cosepuri може да предвиди възможни закъснения или отклонения от полети, когато времето е лошо, възникнат неочаквани стачки или съществуват механични проблеми“.

60 В това отношение се налага констатацията, че офертата на жалбоподателя действително е оскъдно развита, както по същество приема комисията за оценяване. Офертата на жалбоподателя се ограничава до твърдението, че разполага със система за надзор на въздушните полети, без да се уточняват техническите характеристики на подобна система. Освен това в офертата на жалбоподателя се посочва, че новият софтуер, който използва (чието име не е споменал в цитирания от него пасаж), „би могъл“ да се свърже със сайтовете на основните италиански летища, без да се дават повече уточнения. Като се вземат предвид тези обстоятелства, нищо не позволява да се приеме, че комисията за оценяване е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че жалбоподателят е предоставил малко информация относно ефективния надзор на въздушните полети.

61 На трето място, по отношение на факта, че комисията за оценяване неправилно е приела, че жалбоподателят е предоставил малко информация относно гъвкавостта на услугата и добавената ѝ стойност за пътниците, следва да се посочи, че в офертата си жалбоподателят се ограничава до уточнението, както посочва в писмената си защита, че на ЕОБХ ще бъде посветена операционна централа и че във връзка с това ще бъде назначено отговорно лице, а

също и заместник в случай на отсъствие. Както обаче посочва комисията за оценяване в доклада си, жалбоподателят не е представил никакво доказателство, което позволява да се оцени по-отблизо гъвкавостта на предложената услуга. По-специално не е представено никакво доказателство относно съдействието на пътниците при закъснение, изгубен багажа и отклонен полет, което е отбелязано от комисията за оценяване в доклада ѝ и което не е оспорено от жалбоподателя. При тези обстоятелства нищо не позволява да се приеме, че комисията за оценяване е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че жалбоподателят е предоставил малко информация относно гъвкавостта на услугата и добавената стойност за пътниците.

62 На четвърто място, по отношение на факта, че комисията за оценяване е пренебрегнала факта, че жалбоподателят разполага с партньорско споразумение, за да осигурява услуги в който и да е град, разположен на италианска територия, следва да се посочи, че твърдението на жалбоподателя в това отношение не е подкрепено от факти. Всъщност, както правилно посочва ЕОБХ в писмената си защита, офертата на жалбоподателя се ограничава до посочването в началото, че е създал нови действащи предприятия в самите региони на Емилия-Романя (Италия) и на Тоскана (Италия), без да се дават по-подробни уточнения по отношение на действително предлаганите услуги от тези предприятия, нито по отношение на съответните територии. От друга срана, офертата на жалбоподателя посочва накратко, отново в началото, възможността за клиентелата да прави резервации във „всички градове“ посредством услуга за наемане, наречена „Busclick“.Все пак, освен липсата на уточнение по отношение на предлаганата услуга, от това представяне на става ясно дали думите „всички градове“ се отнасят до географското разположение на предлаганите услуги или до това на клиентите, които използват въпросните услуги. От това следва, че ЕОБХ не може да се позове в полезната степен на тази частична информация, за да направи извода, че жалбоподателят действително може да предостави услугите си „в който и да е град, разположен на италианска територия“, както обаче твърди жалбоподателят в писмената си защита.

63 На пето място, по отношение на факта, че офертата на избрания оферент е несъвместима с италианската правна уредба, дори да се приеме, че предложеният от жалбоподателя прочит на въпросната правна уредба е правилен, следва да се посочи най-напред, че спецификацията не предвижда като техническо условие паркирането на едно или повече моторни превозни средства в близост до ЕОБХ. Следователно в настоящия случай не може да се приеме, че условията, предвидени в обществената поръчка, поощряват оферентите да нарушават националното законодателство, което може да се приложи към въпросния договор. По-нататък, както правилно посочва ЕОБХ в писмената си защита, офертата на избрания оферент би могла да се тълкува като означаваща, че оферентът разполага или ще разполага с разрешено за целта място, близо до ЕОБХ. Накрая, по отношение на твърдяното обстоятелство, че ангажиментът да се паркира моторно превозно средство близо до ЕОБХ няма да позволи да се отговори на търсенето на частните възложители, е достатъчно да се констатира, че комисията за оценяване само е посочила ангажимента на избрания оферент, че моторно превозно средство ще бъде паркирано в близост до ЕОБХ. Този ангажимент може да се тълкува в смисъл, че ако частен възложител запази въпросното моторно превозно средство, оферентът се задължава да го замести с друго. Във всеки случай от този ангажимент не може да се направи извод, че въпросното моторно превозно средство не би могло при необходимост да се предостави на други възложители освен ЕОБХ. Предвид тези обстоятелства доводите на жалбоподателя не позволяват да се приеме, че докладът на комисията за оценяване е опорочен от явна грешка в преценката. Освен това, дори да се предположи, че комисията за оценяване е допуснала явна грешка в преценката, нищо не позволява да се приеме, че оценката на избрания оферент задължително е щяла да бъде по-ниска с повече от 1,62 точки (от 25) по отношение на първия подкритерий за техническа оценка, което е щяло да позволи на жалбоподателя да получи най-добрата общо оценка. В това отношение следва да се напомни, че спецификацията не предвижда като техническо условие паркирането на едно или повече моторни превозни средства в близост до ЕОБХ.

64 Предвид всички тези обстоятелства третото основание следва да се отхвърли като неоснователно.

65 От посоченото по-горе следва, че исканията за отмяна трябва да се отхвърлят в тяхната цялост.

По исканията за обезщетение

66 Жалбоподателят поддържа, че предвид незаконосъобразността, която характеризира действието на ЕОБХ, последният трябва да се осъди да го обезщети за направените разноски за участие в процедурата по възлагане на обществена поръчка и за пропуснатите ползи, като тази сума не може да бъде по-малка от 10 % от равностойността за услугата, за която е обявена обществената поръчка, увеличена със законната лихва, начислена от датата, на която услугата е възложена до изплащането на дължимите суми.

67 В началото ЕОБХ поддържа, че жалбата не съответства на член 44, параграф l, буква в) от Процедурния правилник, като във всеки случай оспорва доводите на жалбоподателя.

68 Следва да се припомни, че за ангажирането на извъндоговорната отговорност на Съюза и осъществяването на правото на обезщетение за претърпяна вреда на основание на член 340, втора алинея ДФЕС следва да са налице всички условия, що се отнася до незаконосъобразността на твърдените действия на институциите, до настъпването на вреда и до наличието на причинно-следствена връзка между тези действия и твърдяната вреда. Доколкото предвидените в член 340, втора алинея ДФЕС три условия за отговорността трябва да са изпълнени кумулативно, обстоятелството, че едно от тях не е налице, е достатъчно за отхвърляне на иск за обезщетение. Освен това не съществува никакво задължение проверката на условията за отговорност на една институция да се извършва в определен ред (вж. Решение на Съда от 18 март 2010 г. по дело Trubowest Handel и Makarov/Съвет и Комисия, C-419/08 P, Сборник, стр. I-2259, точки 40—42 и цитираната съдебна практика).

69 В настоящия случай, както става ясно от съображенията относно исканията за отмяна, изследването на основанията и доводите на жалбоподателя не е открило наличието на незаконосъобразност. Следователно условието относно незаконосъобразността на твърдените действия на ЕОБХ не е налице.

70 От това следва, че ако едно от трите условия за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза не е налице, искането за обезщетение трябва да отхвърли като неоснователно. Ето защо не е необходимо да се разглежда дали искането за обезщетение отговаря на изискванията за уточняване, произтичащи от член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим към производството пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут и на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник.

71 От всички предходни съображения следва, че жалбата по дело T-339/10 трябва да се отхвърли в нейната цялост, без да е необходимо да се уважава искането на жалбоподателя за събиране на доказателства, тъй като Общият съд разполага с достатъчно доказателствен материал, събран от материалите по делото.

2. *По жалбата по дело T-532/10*

По допустимостта на искането

72 ЕОБХ поддържа, че жалбата по дело T-532/10 трябва да се обяви за недопустима, доколкото има същия предмет като подадената по дело T-339/10.

73 Жалбоподателят оспорва доводите на ЕОБХ.

74 В това отношение се налага констатацията, че жалбата по дело T-339/10 има за предмет отмяната на Решение на ЕОБХ да отхвърли офертата на жалбоподателя и да възложи спорната обществена поръчка на друг оферент, чиято оферта е счетена за по-добра (вж. точка 29 по-горе). Жалбата по дело T-532/10 има за предмет отмяната на Решение на ЕОБХ от 15 септември 2010 г., с което се отказва да се предостави достъп до определени документи (вж. точка 19 по-горе). От това следва, че жалбите по дела T-339/10 и T-532/10 нямат един и същ предмет.

75 Ето защо доводите на ЕОБХ трябва да се отхвърлят, а жалбата по дело T-532/10 — да се обяви за допустима.

По допустимостта на втората част от исканията

76 С втората част от исканията по дело T-532/10 жалбоподателят моли Общия съд да разпореди на ЕОБХ „да предостави поверителните документи“. В това отношение следва да се приеме, че жалбоподателят моли Общия съд да разпореди на ЕОБХ да предостави достъп до въпросните документи.

77 Следва да се напомни обаче, че Общият съд не разполага с правомощие да дава разпореждания на институциите на Съюза (вж. по-специално Определение на Общия съд от 12 ноември 1996 г. по дело SDDDA/Комисия, T-47/96, Recueil, стр. II-1559, точка 45 и Решение на Общия съд от 9 септември 1999 г. по дело UPS Europe/Комисия, T-127/98, Recueil, стр. II-2633, точка 50). Всъщност съгласно член 264 ДФЕС Общият съд може само да отмени атакувания акт. В допълнение съгласно член 266 ДФЕС съответната институция е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението на Общия съд (Решение на Общия съд от 24 януари 1995 г. по дело Ladbroke Racing/Комисия, T-74/92, Recueil, стр. II-115, точка 75).

78 Следователно втората част от исканията по дело T-532/10 трябва да се обяви за недопустима.

По съществото на спора

79 Жалбоподателят посочва едно-единствено основание в подкрепа на жалбата си, изведено от нарушение на член 100 от Финансовия регламент, на Регламент № 1049/2001, на задължението за мотивиране и на принципите на прозрачност и на право на достъп до документи, както и от злоупотреба с власт.

80 В началото жалбоподателят напомня фактическите и правните обстоятелства, развити в рамките на второто основание на жалбата по дело T-339/10. По-специално жалбоподателят поддържа, че по същество проявената от ЕОБХ непрозрачност и липсата на мотиви към документите, които са му били предоставени, не му позволяват да провери дали процедурата е била спазена и дали избраната оферта е най-добрата. От друга страна, в рамките на писмената реплика жалбоподателят поддържа, че отговорът, изпратен от ЕОБХ на 15 септември 2010 г., е получен след срока от петнадесет дни, предвиден в член 149, параграфи 2 и 3 от Правилата за прилагане. По отношение по-специално на правото на достъп до въпросните документи по същество жалбоподателят поддържа, че документите, представени от даден оферент в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка, спадат към сравнителната преценка на тази оферта с тези на другите оференти. Правото на поверителност на избрания оферент било вторично спрямо правото на защита на другите оференти. По-специално жалбоподателят критикува факта, че не му е предоставен достъп до икономическата оферта, представена от избрания оферент. Това съставлявало липса на мотиви и явна грешка в преценката. Решението на ЕОБХ от 15 септември 2010 г. не позволявало да се определи конкретно каква вреда би

могло да се нанесе на избрания оферент, ако е бил разрешен достъп до офертата му. Отказът бил също така злоупотреба с власт. Поведението на ЕОБХ, който защитава единствено интересите на избрания оферент, не съответствало на критериите за неутралитет и безпристрастност, които трябвало да надделеят. От друга страна, възприетият в настоящия случай подход от страна на ЕОБХ предоставял предимство във времето за избрания референт и не съответствал на свободното движение на услуги, на свободата на установяване и на правилата за прозрачност в областта на обществените поръчка. Жалбоподателят добавя по отношение на изтъкнатия от ЕОБХ факт, че Регламент № 1049/2001 не се прилага, че условията на обществената поръчка трябва да гарантират, че кандидатът е избран въз основа на обективни критерии и че процедурата е проведена в съответствие с определените в началото правила. В настоящия случай ЕОБХ се позовавал винаги на Регламент № 1049/2001 като съставляващ относимата нормативна уредба.

81 ЕОБХ оспорва доводите на жалбоподателя. По-специално по отношение на правото на достъп до въпросните документи ЕОБХ поддържа, че Регламент № 1049/2001 е неприложим и че следва да се прави позоваване на разпоредбите на Финансовия регламент.

82 В началото следва да се припомни, че в решението си от 15 септември 2010 г. (вж. точка 11 по-горе) ЕОБХ се позовава на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 и на член 100, параграф 2 от Финансовия регламент.

83 На първо място, доколкото с някои от доводите си жалбоподателят изтъква нарушение на Финансовия регламент, те следва да се отхвърлят въз основа на същите мотиви като възприетите в рамките на жалбата по дело T-339/10 (вж. точки 32—35 и 40—49 по-горе).

84 По отношение на доводите на жалбоподателя, с които поддържа, че отговорът, изпратен от ЕОБХ на 15 септември 2010 г., е получен след срока от петнадесет дни, предвиден в член 149, параграфи 2 и 3 от Правилата за прилагане, същите са явно неоснователни, без да е необходимо да се взема отношение по късното предявяване на тези доводи на етапа на писмената реплика. Всъщност член 149, параграфи 2 и 3 от Правилата за прилагане има за цел по-специално в продължение на член 100, параграф 2 от Финансовия регламент да позволи на отхвърлените оференти да получат в срок от не повече от 15 календарни дни след датата на получаване на писмена молба допълнителна информация във връзка с основанията за отхвърляне на офертата им, характеристиките и сравнителните предимства на избраната оферта и името на оферента, на когото е възложена поръчката. В настоящия случай обаче е безспорно, че ЕОБХ е уведомил жалбоподателя на 31 май 2010 г. (вж. точка 5 по-горе), или дори преди жалбоподателят да се е обърнал към ЕОБХ, за причините, поради които офертата му не е била избрана, запознавайки го със сравнение между неговата оферта и тази на избрания оферент и с името на последния. От друга страна, жалбоподателят е получил също в резултат на запитването си и в сроковете, предвидени в Регламент № 1049/2001, според жалбоподателя, препис на доклада за оценка и на договора, подписан с избрания оферент (вж. точка 7 по-горе), документи, които не са посочени в член 149, параграфи 2 и 3 от Правилата за прилагане. Предвид тези обстоятелства Общият съд смята, че ЕОБХ е изпълнил задълженията си по член 149, параграфи 2 и 3 от Правилата за прилагане. По отношение на довода на жалбоподателя, че документите, предоставени от ЕОБХ, не позволяват да се разберат мотивите на ЕОБХ да възложи обществената поръчка на друг оферент, той се доближава до вече развития в рамките на второто основание от жалбата по дело T-339/10 и трябва да се отхвърли на същите основания (вж. точки 40—49 по-горе).

85 На второ място, по отношение на довода на ЕОБХ да не се прилага Регламент № 1049/2001 в настоящия случай, същият следва да се отхвърли. Всъщност, дори да се предположи, както поддържа ЕОБХ, че член 100, параграф 2 от Финансовия регламент съдържа особено правило в областта на достъпа до документи, безспорно е, че Регламент № 1049/2001 и Финансовият регламент имат различни цели и не съдържат разпоредби, предвиждащи изрично предимството

на единия пред другия. Ето защо следва да се осигури прилагане на всеки от тези регламенти, което да бъде съвместимо с това на другия и да позволи по този начин съгласувано прилагане. Освен това в настоящия случай следва да се посочи, че ЕОБХ изрично се е позовал по-специално на Регламент № 1049/2001, за да откаже достъпа до въпросните документи.

86 На трето място, по отношение по-специално на прилагането на Регламент № 1049/2001 в настоящия случай следва да се напомни, че съгласно съображение 1 от него посоченият регламент е израз на волята, изразена във въведения с Договора от Амстердам член 1, втора алинея ЕС, за отбелязване на нов етап в процеса на създаване на все по-тесен съюз между народите на Европа, в който решенията се вземат възможно най-открито и възможно най-близо до неговите граждани. Както се напомня в съображение 2 от посочения регламент, правото на публичен достъп до документите на институциите е свързано с техния демократичен характер (вж. Решение на Съда от 21 юли 2011 г. по дело Швеция/MyTravel и Комисия, C-506/08 P, Сборник, стр. I-6237, точка 72 и цитираната съдебна практика).

87 С оглед на това, както се посочва в съображение 4 и в член 1 от Регламент № 1049/2001, целта на същия е да предостави на обществеността възможно най-широк достъп до документите на институциите (вж. Решение по дело Швеция/MyTravel и Комисия, точка 86 по-горе, точка 73 и цитираната съдебна практика).

88 За това право безспорно съществуват определени ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес. По-конкретно и в съответствие със съображение 11 от посочения регламент последният предвижда в член 4 режим на изключения, съгласно който институциите могат да откажат достъп до документ, в случай че оповестяването му би засегнало някои от защитените с този член интереси (вж. Решение по дело Швеция/MyTravel и Комисия, точка 86 по-горе, точка 74 и цитираната съдебна практика).

89 При все това, тъй като дерогират принципа на възможно най-широк публичен достъп до документите, подобни изключения трябва да се тълкуват и прилагат стриктно (вж. Решение по дело Швеция/MyTravel и Комисия, точка 86 по-горе, точка 75 и цитираната съдебна практика).

90 В този смисъл, когато съответната институция реши да откаже достъп до документ, чието предоставяне е било поискано, тя по принцип трябва да обясни по какъв начин достъпът до този документ може конкретно и действително да засегне интереса, защитен от предвидено в член 4 от Регламент № 1049/2001 изключение, на което тази институция се позовава. Освен това рискът от такова засягане трябва да е разумно предвидим, а не чисто хипотетичен (вж. Решение по дело Швеция/MyTravel и Комисия, точка 86 по-горе, точка 76 и цитираната съдебна практика). Съдът обаче е приел, че тази институция може да се позове в това отношение на общи презумпции, които се прилагат за определени категории документи, тъй като сходни съображения от общ характер могат да намерят приложение относно искания за оповестяване, които се отнасят за документи от едно и също естество (вж. Решение на Съда от 29 юни 2010 г. по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Сборник, стр. I-5885, точки 53 и 54 и цитираната съдебна практика).

91 От друга страна, в хипотезата, посочена в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, институцията трябва да прецени дали не е налице по-висш обществен интерес, който да обосновава оповестяването на посочения документ (Решение на Общия съд от 19 януари 2010 г. по дело Co-Frutta/Комисия, T-355/04 и T-446/04, Сборник, стр. II-1, точка 123, в този смисъл вж. също Решение на Съда от 1 юли 2008 г. по дело Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, Сборник, стр. I-4723, точка 49).

92 В настоящия случай следва да се напомни, че след като е разгледал въпросните документи, ЕОБХ е уважил частично заявлението за достъп, подадено от жалбоподателя, предоставяйки му препис на доклада за оценка и на договора, подписан с избрания оферент (вж. точка 7 по-горе).

Предоставянето на тези документи се прибавя към предварителното уведомяване, извършено на основание Финансовия регламент, на основанията за отхвърляне на офертата на жалбоподателя, на характеристиките и предимствата на офертата на избрания оферент, както и на името му (вж. точка 5 по-горе).

93 По отношение на отказа на ЕОБХ да предостави някои документи същият се отнася по-специално до офертите, представени от другите оференти в рамките на процедурата за възлагане на въпросната обществена поръчка. В това отношение ЕОБХ се позовава на изключението, посочено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 относно защитата на търговските интереси на определено физическо или юридическо лице.

94 От представената на Общия съд писмена защита следва, че жалбоподателят оспорва по-специално решението на ЕОБХ да не му предостави достъп до офертата на избрания оферент. По-специално жалбоподателят посочва в писмената си защита, че заявлението му за достъп се отнася до „документите от офертата, представена от [избрания оферент], относими към въпросното възлагане“. От друга страна, жалбоподателят уточнява, че отказът да се предостави достъп до офертата на избрания оферент е „предмет на настоящото производство“. Следователно исканията на жалбоподателя по дело T-532/10 трябва да се тълкуват в смисъл, че имат за цел отмяната на решението на ЕОБХ от 15 септември 2010 г., доколкото с него му се отказва достъп до офертата на избрания оферент.

95 На първо място, следва да се констатира, че документите, за които е изтъкнато изключението, могат да попаднат в приложното поле на изключението относно защитата на търговските интереси. Това следва по-специално от икономическите и техническите обстоятелства, които съдържат офертите на оферентите.

96 На второ място, следва да се провери дали ЕОБХ е изследвал дали оповестяването на документите, попадащи в приложното поле на изключението относно защитата на търговските интереси, конкретно и действително засягат защитения интерес.

97 В решението си от 15 септември 2010 г. ЕОБХ изтъква факта, че способите, съгласно които се изготвят офертите, използваният език, представянето на характеристиките и ноу-хауто на предприятията относно подготовката на офертите са специфични и изискват инвестиции — както финансови, така и на човешки ресурси. ЕОБХ уточнява, че този извод се прилага в настоящия случай, доколкото адекватността между предложените услуги и нуждите на ЕОБХ има съществено значение. Следователно оферентите биха имали легитимен интерес да възпрепятстват публичното разгласяване на въпросните документи, още повече когато става въпрос за действителни или потенциални конкуренти. По отношение на тази последна точка ЕОБХ добавя, че услугите, обхванати от въпросната обществена поръчка, могат да се предложат на други органи или предприятия, даже на самия ЕОБХ в бъдеще.

98 От решението от 15 септември 2010 г. следва, че ЕОБХ смята, че съществува обща презумпция, че достъпът до офертите на оферентите от другите оференти по принцип засяга защитения интерес.

99 В това отношение най-напред следва да се посочи, че спецификацията съдържа специфични искания на ЕОБХ, които предполагат отговор, пригоден от оферентите към въпросните нужди, което ЕОБХ правилно изтъква по същество в решението си от 15 септември 2010 г. Това става ясно и от офертата, представена от жалбоподателя и приложена към жалбата в рамките на настоящия правен спор. Същата е структурирана така, че да отговори точно на обявлението за обществена поръчка, основава се на специфично представяне и съдържа данни, характерни за самото предприятие, които позволяват да се изведе на преден план неговата компетентност. В този смисъл следва да се приеме, че с особените си клаузи, с възприетото представяне и с изведената на преден план компетентност въпросните оферти засягат специфичното ноу-хау на

оферентите и допринасят за индивидуализирането и превръщането на офертите им в по-привлекателни в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка, като въпросната, чиято цел е да се избере оферта, посредством по-специално сравнително разглеждане на представените оферти (вж. в този смисъл, по отношение на обявление за представяне на предложения, Решение на Общия съд от 21 октомври 2010 г. по дело Agapiou Joséphidès/Комисия и EACEA, Т-439/08, непубликувано в Сборника, точка 127). От друга страна, както посочва и ЕОБХ в решението си, въпросните услуги в настоящия случай могат да се предложат на други органи, дори на самия ЕОБХ, доколкото договорът, сключен с избрания оферент, се отнася до определен период. Не може да се изключи следователно, че жалбоподателят отново ще бъде конкурент с другите оференти, и по-специално с избрания оферент в рамките на нова процедура за възлагане на обществени поръчки, обявена от ЕОБХ във връзка с подобни услуги. Ето защо офертата на оферентите, и по-специално на избрания оферент, не може да се предостави на действителните или потенциални конкуренти, както правилно изтъква ЕОБХ в решението си.

100 По-нататък следва да се подчертае, че защитата на офертите на оферентите спрямо тези на другите оференти съответства на относимите разпоредби на Финансовия регламент, и по-специално на член 100, параграф 2 от него, посочен и от ЕОБХ в решението му от 15 септември 2010 г., който не предвижда оповестяването на представените оферти, включително след писмена молба на отстранените оференти (вж. по отношение на оповестяването на избраната оферта Определение по дело Evropaïki Dynamiki/AEE, точка 49 по-горе, точка 39 и цитираната съдебна практика). Това ограничение е несъвместимо с целта на правилата в областта на обществените поръчки в Съюза, която почива на ненарушено конкурентно начало. За постигането на тази цел е важно възлагащите органи да не разкриват информация, свързана с процедурите за възлагане на обществени поръчки, чието съдържание може да бъде използвано за нарушаване на конкуренцията било в процедура за възлагане, която е в ход, било в последващи процедури за възлагане. Освен това както по своето естество, така и съгласно системата на правната уредба на Съюза в тази област, процедурите за възлагане на обществени поръчки са основани на отношение на доверие между възлагащите органи и икономическите оператори, които участват в тези процедури. Операторите трябва да могат да предоставят на тези възлагащи органи всяка полезна информация във връзка с процедурата за възлагане, без да се страхуват, че те предоставят на трети лица данни от информацията, чието разкриване би могло да причини вреди на споменатите оператори (вж. по аналогия Решение на Съда от 14 февруари 2008 г. по дело Varec, C-450/06, Сборник, стр. I-581, точки 34—36). Следва също да се подчертае, че предвид разпоредбата на член 100, параграф 2 от Финансовия регламент отхвърлените оференти могат да получат характеристиките и сравнителните предимства на избраната оферта, както и името на оферента, на когото е възложена поръчката.

101 От всички тези обстоятелства следва, че ЕОБХ не е допуснал грешка, като е приел по същество, че съществува обща презумпция, че достъпът до офертите на оферентите от другите оференти по принцип засяга защитения интерес. Нито едно доказателство, посочено от жалбоподателя, не позволява да се приеме, че в настоящия случай тази презумпция не се прилага спрямо документите, чието оповестяване е поискано.

102 Освен това по отношение по-специално на икономическата оферта, представена от избрания оферент, във връзка с която жалбоподателят критикува факта, че не се е запознал с нея, следва да се напомни, както беше посочено в рамките на дело Т-339/10, че жалбоподателят е могъл да узнае за тази оферта въз основа на документите, които му е предоставил ЕОБХ (вж. точка 34 по-горе). Доводът на жалбоподателя в това отношение, с който поддържа, че решението на ЕОБХ е опорочено от липса на мотиви или че ЕОБХ е допуснал явна грешка в преценката, също следва да се отхвърли.

103 На трето място, жалбоподателят не е представил нито едно доказателство пред Общия съд, въз основа на което да се приеме, че ЕОБХ е допуснал грешка, като е приел, че не е налице по-висш обществен интерес, който обосновава оповестяването на посочения документ по силата на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001. Във всеки случай ЕОБХ правилно посочва в решението си от 15 септември 2010 г., че интересът на жалбоподателя от публичност и прозрачност в настоящия случай е напълно удовлетворен посредством предоставянето му на документите, посочени в точки 5 и 7 по-горе. По отношение на нарушението на принципа на равно третиране, изтъкнато от жалбоподателя пред ЕОБХ, е достатъчно да се констатира, че подобно твърдение не може да се приеме, тъй като офертата на избрания оферент не е била предоставена на отстранените оференти.

104 На четвърто място, по отношение на твърдението на жалбоподателя за злоупотреба с власт, тъй като защитата на офертите на оферентите закриля „господстващото им положение“ на пазара, освен че не почива на никакво фактическо обстоятелство, противоречи на факта, че липсата на оповестяване на информация, отнасяща се до процедури за възлагане на обществени поръчки, се подчинява на целта да се осигури упражняването на ненарушено конкурентно начало (вж. точка 100 по-горе). Ето защо твърденията на жалбоподателя в това отношение следва да се отхвърлят.

105 Предвид всички тези обстоятелства следва да се приеме, че решението на ЕОБХ да не предостави на жалбоподателя офертата на избрания оферент не е опорочено от незаконосъобразност.

106 Ето защо единственото основание, повдигнато от жалбоподателя, следва да се отхвърли, а оттам и жалбата по дело T-532/10 в нейната цялост.

По съдебните разноски

107 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник всяка страна, загубила делото, се осъжда да заплати съдебните разноски, ако има искане в този смисъл. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на ЕОБХ.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

1) Отхвърля жалбите.

2) Осъжда Cosepuri Soc. Coop. pA да заплати съдебните разноски.

Forwood Dehousse Schwarcz

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 29 януари 2013 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора 1

Производство и искания на страните 3

От правна страна 4

1. По жалбата по дело T-339/10 4

По исканията за отмяна 4

По допустимостта на исканията за отмяна 5

По същността на спора 6

– По първото основание, изведено от нарушение на член 89 от Финансовия регламент и на принципите на добра администрация, прозрачност, публичност и право на достъп до документи 6

– По второто правно основание, изведено от нарушение на член 100 от Финансовия регламент, на Регламент № 1049/2001, на задължението за мотивиране и на принципите на прозрачност и на право на достъп до документи 8

– По третото основание, изведено от нарушение на член 100 от Финансовия регламент, от нарушение на спецификацията и от липса на мотиви 10

По исканията за обезщетение 13

2. По жалбата по дело T-532/10 13

По допустимостта на искането 13

По допустимостта на втората част от исканията 14

По същността на спора 14

По съдебните разноски 19